

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/184/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712210253
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5712210253.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľov 1/ JUDr. Jozef Šperka, so sídlom H., R... I. X, správca konkurznej podstaty úpadcu SPAS INVEST s.r.o. v konkurze, so sídlom Bušovce 124, IČO: 36 046 078, 2/ G.W.H. GROUP, s.r.o., so sídlom Brezno, Poľná 15, IČO: 36 039 918, právne zastúpeného AK JUDr. Andrea Slezáková, s.r.o. so sídlom Banská Bystrica, Robotnícka 10, proti odporcovi KOVOD, a.s., so sídlom Banská Bystrica, Partizánska cesta 91, IČO: 36 052 957, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou TAGAJ, s.r.o., so sídlom Badín, SNP 38, o zriadenie vecného bremena, v štádiu konania o nariadeníE predbežného opatrenia, na základe odvolania odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Martin č. k. 10C/143/2012-71 zo dňa 30.8.2012 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

O trovách odvolacieho konania bude rozhodnuté v rámci rozhodovania vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd v rámci nariadenia predbežného opatrenia uložil odporcovi povinnosť umožniť navrhovateľovi 2/ vjazd, prejazd a výjazd nákladnými motorovými vozidlami cez pozemok parc. č. 3400/2 k nehnuteľnosti so súp. č. 5434 (Oceliareň), postavenej na pozemku parc. č. 3400/11, všetko kat. úz. K.. Zároveň uložil odporcovi upustiť od neoprávnených zásahov do práv navrhovateľa 2/ v súvislosti s užívaním prenajatých nebytových priestorov v budove Oceliarne, a to brániť v prejazde, vjazde a výjazde cez pozemok parc. č. 3400/2 do budovy Oceliarne ukladaním zábran. V zmysle § 76 ods. 4 O.s.p. vychádzal zo skutkových a právnych dôvodov návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Okresný súd zdôraznil, že pri nariadení predbežného opatrenia sa súd obmedzí len na osvedčenie tých najzákladnejších skutočností, aby mohol posúdiť, či môže byť daný nárok, ktorého predbežnú úpravu si okolnosti vyžadujú, či toto právo je porušené a či k jeho ochrane je daná práve potreba (navrhovaného) predbežného opatrenia. Uzavrel, že sa vzhľadom na ustanovenie § 151o ods. 3 Obč. zák. nejedná v súdnej veci o neopodstatnený návrh a tento nárok navrhovateľ 1/ osvedčil. Zároveň navrhovateľ 2/ dôvodne odvodzuje svoj nárok z nájomného vzťahu vzniknutého medzi ním a navrhovateľom 1/, v ktorej súvislosti je oprávneným užívateľom nebytových priestorov v budove Oceliarne. Okresný súd mal za to, že navrhovateľ 2/ osvedčil nebezpečenstvo hroziacej ujmy, nakoľko príjazd cez pozemok par. č. 3400/2 je jedinou prístupovou cestou k Oceliarni a bránením v jej užívaní dochádza k závažnému zásahu do jeho podnikateľskej činnosti. Stav vzťahov medzi účastníkmi okresný súd hodnotil ako taký, ktorý neznesie odklad a je daná potreba dočasnej úpravy pomerov do doby, kým nebude rozhodnuté vo veci samej.

Rozhodnutie o trovách konania ponechal na konečné rozhodnutie vo veci samej.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odporca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že návrh nariadenie predbežného opatrenia bude zamietnutý. Poukazoval na to, že návrh na

nariadenie predbežného opatrenia podal iba navrhovateľ 2/, ktorému však nesvedčí aktívna legitimácia vo veci samej, keďže v zmysle § 151o ods. 3 Obč. zák. sa zriadenia vecného bremena môže domáhať len vlastník stavby a tým je navrhovateľ 1/. Navrhovateľ 2/ (ako nájomca nebytových priestorov vo vzťahu k navrhovateľovi 1/) nemá odôvodnené právo zodpovedajúce vecnému bremenu, nakoľko dotknuté právo nemá ani samotný vlastník stavby, t.j. navrhovateľ 1/ (prenajímateľ). Rozhodnutie o zriadení vecného bremena v zmysle označeného zákonného ustanovenia je totiž konštitutívnym rozhodnutím, a teda aktuálne neexistuje hmotnoprávny vzťah medzi navrhovateľom 1/ a odporcom.

Odvolaateľ zdôrazňoval, že s navrhovateľom 2/ nie je v žiadnom právnom vzťahu, preto sa tento voči nemu nemôže dovoliavať súdnej ochrany. Navrhovateľovi 2/ pritom nesvedčí žiadne právo užívať pozemok odporcu. Navrhovateľ 2/ je v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom 1/ a aj prípadné nároky si má uplatňovať voči tomuto subjektu. Odporca osobitne poukazoval na to, že vo veci samej sa navrhovateľ 2/ nedomáha (priznania) žiadneho práva. Nadväzne mal za to, že nie sú splnené podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia. Odvolaateľ dodal, že nebola osvedčená ani bezprostredne hroziaca ujma a taktiež, vzhľadom na výmeru pozemku par. č. 3400/2, nie je nariadené predbežné opatrenie primerané, nakoľko k budove Oceliarne cez tento pozemok vedú viaceré prístupové cesty.

Navrhovatelia 1/, 2/ zostali v odvolacom konaní nečinní.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Nie je osobitne dôležité, kto z navrhovateľov bol bezprostredným iniciátorom - navrhovateľom v užšom význame - návrhu na nariadenie posudzovaného predbežného opatrenia. Významným je fakt, že prebiehajúce konanie je konaním smerujúcim k zriadeniu vecného bremena, resp. práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, spojeného s vlastníctvom určitej veci (vecné bremeno in rem, nie in personam) a vlastník stavby, ktorý sa domáha jeho zriadenia je (tiež) navrhovateľom. Uplatňovaný nárok vo veci samej je nárok v zmysle § 151o ods. 3 Obč. zák., pričom je nepochybné, že vlastník stavby (navrhovateľ 1/) má zákonné oprávnenie podať takýto (meritórny) návrh. V súdnej veci (ako celku) sa teda nejedná o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva. Vzhľadom na konkrétne okolnosti prejednávaneho prípadu (najmä na predchádzajúce - v podstate dlhodobé - používanie prístupových komunikácií v areáli bývalých ZŤS Martin aj na prístup k budove Oceliarne; ale tiež s poukazom na súvisiace listy vlastníctva, katastrálnu mapu, resp. jej časť) je možné z hľadiska predbežného opatrenia konštatovať osvedčenie nároku uplatňovaného vo veci samej. Uvedené konštatovanie však zároveň automaticky neznamená dôvodnosť návrhu; tá bude posúdená až v rámci štandardného procesného postupu vo veci samej.

Nie je celkom dôsledný spôsob procesného uplatňovania dotknutého práva v nemalej miere spôsobuje určitú neprehľadnosť a zdanlivo - z pozície navrhovateľa 2/ - až nedôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Je však nepochybné, že „základným“ nositeľom tvrdeného práva zodpovedajúceho vecnému bremenu v zmysle § 151o ods. 3 Obč. zák. je navrhovateľ 1/, ako vlastník budovy Oceliarne. V aktuálnom štádiu konania je rovnako nesporné, že navrhovateľ 2/ je nájomcom časti nebytových priestorov predmetnej stavby. Nadväzne je opodstatnený záver o danosti odvodeného práva navrhovateľa 2/ od (tvrdeného) hmotného práva navrhovateľa 1/. Uvedený záver vyplýva aj zo zjednocujúceho stanoviska bývalého NS SSR Cpj 67/84, na ktoré poukazuje i samotný odvolaateľ. To znamená, že z hľadiska predbežného opatrenia existuje právo navrhovateľa 2/, ktorému je možné poskytnúť dočasnú ochranu aj v rámci súdnej veci. Skutočnosť, že bezprostredne medzi navrhovateľom 2/ a odporcom nie je daný žiaden právny vzťah, predmetný záver priamo neovplyvňuje práve pre charakter tvrdeného vecného bremena in rem. Inými slovami, (tvrdené) právo zodpovedajúce vecnému bremenu sa neviaže k navrhovateľovi 1/ ako osobe, ale ako k vlastníkovi budovy Oceliarne, od ktorého môže byť odvodzované i pre iný subjekt.

Navrhovateľ 1/ ako vlastník/prenajímateľ budovy Oceliarne akceptovaním procesnej aktivity navrhovateľa 2/ (nájomcu časti nebytových priestorov v danej stavbe) sa v podstate domáha poskytnutia menšieho rozsahu dočasnej ochrany, akoby (teoreticky) mohol požadovať tak pre seba, ako i pre

subjekty (konkrétne vymedzené, ale prípadne i bez bližšieho určenia), ktoré by mali toto právo od neho „len“ odvodené.

Odvolačia námietka odporcu o tom, že medzi ním a navrhovateľom 1/ nie je zatiaľ daný hmotnoprávny vzťah, a preto posudzované predbežné opatrenie nie je opodstatnené, z principiálneho a všeobecného hľadiska predstavuje argumentáciu, podľa ktorej v konaní, v ktorom súd vydáva meritórne rozhodnutie s konštitutívnymi účinkami, nie je prípustné nariadiť predbežné opatrenie. Takéto obmedzenie možnosti nariadenia predbežného opatrenia len na konania ukončené deklaratórnym rozhodnutím súdu, však z ustanovenia § 74 a nasl. O.s.p. vôbec nevyplýva a v podstate by bolo aj výrazným popretím zmyslu a účelu dotknutého inštitútu občianskeho súdneho konania. Ak by totiž bolo už (hmotné) právo konštituované súdnym rozhodnutím, neprichádzalo by do úvahy opätovné súdne konanie o ňom, a teda ani nariadenie predbežného opatrenia v jeho rámci, ale jeho nútený výkon, t.j. exekúcia.

Z uvedeného je zrejmé, že aj v konaní, v ktorom sa až súdnym rozhodnutím vo veci samej konštituuje hmotné právo - zakladá hmotnoprávny vzťah medzi účastníkmi konania - je prípustné nariadiť predbežné opatrenie, ktoré uloží účastníkovi povinnosť určitého správania.

Napokon odvolací súd nepovažoval odvolanie za opodstatnené ani v súvislosti s námietkami neosvedčenia bezprostrednej hrozby a neprimeranosti nariadeného predbežného opatrenia. Z obsahu spisu v súdnej veci, ako i z rozhodnutí v súvisiacej veci vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 18Cb/111/2012, je pre účely predbežného opatrenia dostatočne osvedčené ohrozenie práv - podnikateľských aktivít navrhovateľa 2/. Na ich ochranu bol/je nútený využívať i trestnoprávne inštitúty, t.j. podanie trestného oznámenia (ČVS Obvodného oddelenia PZ Martin - Západ ORP-900/0Z-MT-2012). Rovnako nariadenie predbežného opatrenia nepredstavuje neprimeraný zásad do vlastníckych práv odporcu, keďže nehnuteľnosť parc. č. 3400/2 sa využíva v rámci areálu bývalých ZŤS Martin ako komunikácia slúžiaca na prístup/príjazd k jednotlivým (mnohým ďalším) objektom.

V tejto súvislosti krajský súd považuje za vhodné doplniť, že navrhovateľ 1/ (odvodene ani navrhovateľ 2/) nezačali „náhle“ využívať budovu Oceliarne iným spôsobom, osobitne z hľadiska prístupu, ako bola/je využívaná dlhodobo. Nejedná sa teda o situáciu, kedy by subjekt, domáhajúci sa dočasnej úpravy pomerov, viac menej úmyselne navodil pre neho nepriaznivý/obmedzujúci stav, ktorý by sa snažil následne riešiť na úkor iného subjektu.

Okresný súd vecne správne rozhodol i o náhrade trov, keď náležite aplikoval ustanovenie § 145 O.s.p. Totožná procesná situácia je daná i v odvolacom konaní, z ktorého titulu krajský súd vyslovil, že o náhrade trov tohto odvolacieho konania bude rozhodnuté v rámci konečného rozhodnutia vo veci samej.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.